

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4287/2021
01.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Драгане Миросављевић, Јелице Бојанић Керкез и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Радомир Петровић, адвокат из ..., против туженог Града Краљева, кога заступа Градско јавно правобранилаштво, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/20 од 01.03.2021. године, у седници од 01.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/20 од 01.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П 1009/19 (14) од 31.08.2020. године ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и тужени обавезан да поруши и уклони породични стамбени објекат на кп .. КО Краљево и постави нови монтажни објекат у габаритима оштећеног објекта. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 359.755,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2805/20 од 01.03.2021. године одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостене пресуде тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. У ревизији се указује на погрешну примену чл. 135. и 143. Закона о планирању и изградњи и наводи да не постоји облигациони однос између тужиље и туженог, па тужени није у обавези на чинидбу на начин наведен нижестепеним пресудама. Међутим, у ревизији се не указује на законске разлоге за изузетну дозвољеност ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП, а евентуална погрешна примена материјалног права, у одсуству наведених законских

разлога, није довољна да би се ревизија сматрала изузетно дозвољеном. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 18.03.2014. године, а вредност предмета спора је 1.500.000,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**